

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 485

Doknr.
967220

Dato
11-03-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 22. januar 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 370 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 370:

"Vil ministeren kommentere henvendelse af 20. januar 2025 fra Skilsmissefamilien, jf. SOU alm. del – bilag 138?"

Svar:

Jeg er blevet bedt om at kommentere en henvendelse fra "Skilsmissefamilien". Henvendelsen er et bidrag til og en anfægtelse af beslutningsforslaget B 48 om, at "delt bopæl bør være normen for børn af skilsmisseforældre".

I henvendelsen skriver "Skilsmissefamilien" bl.a. om forskellen på delt bopæl i lovens nuværende forstand og lighedeling af barnets tid med begge forældre. Herudover anføres det, at, at det ikke er entydigt, hvad der er bedst for børn i forhold til samvær, og at barnet skal have den samværsordning, der er bedst for det pågældende barn. Det er således ifølge henvendelsen nødvendigt, at fokus er på barnets behov og barnets bedste, når forældrenes skilsmisserelaterede udfordringer skal løses.

I forhold til den mere tekniske del af henvendelsen kan jeg oplyse, at når et barn efter de gældende regler har delt bopæl betyder det, at ingen af forældrene har status som barnets bopæls- eller samværsforælder. Det gælder, uanset hvor meget barnet opholder sig hos den ene eller den anden forælder.

Delt bopæl medfører, at forældrene skal være enige om alle beslutninger i barnets daglige liv, fx valg af daginstitution, daglig omsorg og flytning indenlands. At forældre skal være enige om alle beslutninger betyder også, at de ikke kan bede myndigheder om fx at træffe en afgørelse om samvær.

Der er således mange beslutninger, som forældrene skal være enige om, og derfor forudsætter delt bopæl et godt forældresamarbejde, hvor forældrene løbende kan kommunikere og opnå enighed om alle beslutninger om barnet.

Som Skilsmissefamilien også anfører, indebærer delt bopæl i lovens nuværende forstand ikke en lighedeling af samværet, men omhandler forældrenes indbyrdes beslutningskompetence.

I forhold til omfanget af samvær kan jeg oplyse, at forældreansvarsloven ikke indeholder faste retningslinjer eller regler for omfanget af barnets tid med

forældrene. Der skal altid foretages en konkret og individuel vurdering af, hvad der vil være bedst for præcis det barn, som sagen omhandler.

Det er dog en forudsætning for en lighedeling af tiden med barnet, at forældrene kan samarbejde. Bag denne forudsætning ligger hensynet til at sikre, at forældrene kan skabe en sammenhæng for barnet mellem de to hjem og skabe den nødvendige fleksibilitet, så ordningen kan passe for barnet.

Herudover vil det ved en lighedeling af barnets tid med forældrene være vigtigt, at det rent praktisk også kan fungere for barnet. Det forudsætter selvfølgelig, at barnets dagligdag ift. skole, fritidsaktiviteter og venner ikke påvirkes i væsentlig grad af, om barnet er hos den ene eller den anden forælder.

Ikke alle børn er ens, og ikke alle børn har de samme behov. Derfor mener jeg, at vi bliver nødt til at se på det enkelte barn, og hvad det barn har brug for. Der vil også være børn, hvor det i praksis burde kunne fungere med en lighedeling af tiden, men hvor barnet ikke kan trives med at have to hjem. Dette skal vi kunne imødekomme med lovgivningen.

I dag står hensynet til barnet og barnets bedste helt centralt i lovgivningen. Jeg synes, at det er vigtigt, at vi holder fast i, at hensynet til barnet er altafgørende i sager efter forældreansvarsloven, for ellers risikerer vi at svinde børn, som i forvejen er klemte af konflikter mellem forældrene.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister